

angio.VET

Michałek - Głębicki - Gach

BALONOPLASTYKA ZASTAWKOWEGO ZWĘŻENIA TĘTNICY PŁUCNEJ

Zabieg balonoplastyki jest preferowaną metodą leczenia średniego oraz ciężkiego zastawkowego zwężenia tętnicy płucnej. Jest to procedura małoinwazyjna, która polega na wykonaniu małego nacięcia na szyi lub pachwinie zwierzęcia, przez które uzyskuje się dojście naczyniowe do serca. Tą drogą w okolicy zwężonej zastawki wprowadzany jest cewnik balonowy, który po napompowaniu do wysokiego ciśnienia poszerza zwężenie, umożliwiając tym samym łatwiejszy przepływ krwi z prawej komory do płuc.

Celem zabiegu jest poprawa jakości oraz długości życia zwierzęcia. Zabieg ten nie zlikwiduje wady serca, a jego efekt uznawany jest za satysfakcjonujący w przypadku zmniejszenia gradientu ciśnień (ciężkości wady) o 50%. Skuteczność zabiegu zależy od typu zwężenia i zostanie z Państwem omówiona przed procedurą. Zmniejszenie ciśnienia powoduje zmniejszenie pracy, jaką musi wykonać prawa komora by wypchnąć krew do płuc. Mimo przeprowadzenia zabiegu, niektórzy pacjenci muszą przyjmować leki kardiologiczne do końca życia. Ostateczny efekt zabiegu ocenić można około miesiąc po wykonanym zabiegu, po dogojeniu się poszerzanej zastawki.

Zabieg wykonywany jest w znieczuleniu ogólnym, które u pacjenta z ciężką wadą serca wiąże się z wyższym niż standardowo ryzykiem. Przez cały czas trwania zabiegu nad pacjentem stale czuwa lekarz anestezjolog z dużym doświadczeniem w małoinwazyjnych procedurach kardiologicznych. Śródzabiegowe komplikacje mogą wystąpić na etapie uzyskiwania dostępu naczyniowego i skutkować krwawieniem – od niewielkiego do znacznego, mogącego wymagać transfuzji krwi lub śmierci zwierzęcia (bardzo rzadko). W trakcie umiejscawiania cewnika w sercu wystąpić mogą zaburzenia rytmu serca (arytmie), które najczęściej są łagodne i reagują na leczenie, jednak niewykluczone jest wystąpienie poważnej arytmii mogącej skutkować śmiercią zwierzęcia. Co więcej, zwężenie zastawki może być na tyle duże, że uniemożliwi prawidłowe umiejscowienie cewnika balonowego – w takim wypadku konieczne może być odstąpienie od wykonania zabiegu.

Komplikacje pozabiegowe obejmują infekcje, krwawienie lub formowanie krwaka w miejscu dojścia naczyniowego. Nawet po zabiegu zakończonym sukcesem, u około 10%

angio.VET

M i c h a ł e k - G ł ę b i c k i - G a c h

pacjentów po kilku tygodniach, miesiącach lub nawet latach może wystąpić restenoza tj. ponowne zwężenie zastawki – w tym wypadku rozważyć można ponowny zabieg balonoplastyki.

Alternatywą do zabiegu balonoplastyki jest leczenie farmakologiczne, które opóźni wystąpienie objawów prawokomorowej niewydolności serca tj. niewydolności wysiłkowej, wodobrzusza, arytmii oraz nagłej śmierci sercowej. Większość psów mimo leczenia farmakologicznego wykształca te objawy w pierwszych latach swojego życia. Zabieg balonoplastyki ma na celu odsunięcie perspektywy wystąpienia tych objawów jeszcze bardziej w czasie, w tym możliwego całkowitego uniknięcia ich wystąpienia.

Przed zabiegiem pies powinien zgłosić się na czczo 12 godzin, wodę odstawić na około 2 godziny przed pojawieniem się w klinice. Poranną dawkę leków kardiologicznych, jeśli były wcześniej przepisane, należy podać tak jak co dzień.

Po wykonanym zabiegu pies wraca tego samego dnia do domu, po około dwóch dniach należy udać się do ogólnego lekarza weterynarii na zmianę opatrunku i oględziny rany. Szwy, jeśli zostały założone, należy usunąć z rany po około 10–14 dniach, choć przy tym zabiegu nie zawsze są one zakładane. Na około 2-4 tygodnie po zabiegu konieczna będzie kontrola echokardiograficzna, a później raz na około 6-12 miesięcy. Dokładne zalecenia zostaną wydane po zabiegu.